NN 78/2018 (31.8.2018.), Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-208/2018 od 10. srpnja 2018.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1595

Ustavni sud Republike Hrvatske, u sastavu Miroslav Šeparović, predsjednik, te suci Andrej Abramović, Ingrid Antičević Marinović, Mato Arlović, Snježana Bagić, Branko Brkić, Mario Jelušić, Lovorka Kušan, Josip Leko, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić i Goran Selanec, u postupku koji je ustavnim tužbama pokrenuo Nurettin Oral, trenutno u Zatvoru u Osijeku, kojeg zastupa Sanja Bezbradica Jelavić, odvjetnica Odvjetničkog društva Jelavić & partneri j.t.d. u Zagrebu, na sjednici održanoj 10. srpnja 2018. donio je

ODLUKU

I. Ustavne tužbe se usvajaju.

II. Ukida se:

– rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: I Kž-587/17-4 od 12. prosinca 2017. i

– rješenje Županijskog suda u Vukovaru broj: Kv II-182/17-30 (Kir-397/17) od 17. listopada 2017.

III. Predmet se vraća Županijskom sudu u Vukovaru na ponovni postupak.

IV. Danom donošenja ove odluke prestaje važiti rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-208/2018 od 25. siječnja 2018.

V. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Nurettin Oral, trenutno u Zatvoru u Osijeku (u daljnjem tekstu: podnositelj), državljanin Republike Turske, s prebivalištem u Bernu, Zollikofen, Švicarska Konfederacija, podnio je Ustavnom sudu dvije ustavne tužbe kojima osporava sudske odluke donesene u postupku radi utvrđenja jesu li ispunjene pretpostavke za izručenje podnositelja Republici Turskoj na temelju Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (»Narodne novine« broj 178/04.; u daljnjem tekstu: ZOMPO). Ustavnu tužbu od 12. siječnja 2018. podnositelj je podnio po punomoćnici Sandri Dražić Karalić, odvjetnici u Vukovaru, a ustavnu tužbu od 16. siječnja 2018. i njenu dopunu od 17. siječnja 2018. po punomoćnici Sanji Bezbradica Jelavić, odvjetnici u Zagrebu. Podnositelj je 25. siječnja 2018. obavijestio Ustavni sud da je opozvao punomoć za zastupanje Sandri Dražić Karalić, odvjetnici u Vukovaru.

Ustavnim tužbama podnositelj osporava rješenje Županijskog suda u Vukovaru broj: Kv II-182/17-30 (Kir-397/17) od 17. listopada 2017. i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: I Kž 587/17-4 od 12. prosinca 2017.

1.1. Prvostupanjskim rješenjem (rješenje Županijskog suda u Vukovaru broj: Kv II-182/17-30 /Kir-397/17/ od 17. listopada 2017.) utvrđeno je da su ispunjene sve zakonske pretpostavke za izručenje podnositelja Republici Turskoj, a radi vođenja kaznenog postupka zbog kaznenog djela »povreda nacionalnog jedinstva i teritorijalnog integriteta« iz članaka 302., 53., 63., 58/9 Kaznenog zakona Republike Turske i članka 5. Antiterorističkog zakona 3713 Republike Turske, po međunarodnoj tjeralici Interpola Ankara, Republika Turska, objavljenoj 8. studenoga 2016., broj: 2016/70372, što odgovara kaznenom djelu protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva – terorizma iz članka 97. stavka 1. točke 1. i stavka 3. Kaznenog zakona (»Narodne novine« broj 125/11., 144/12., 56/15. i 61/15.; u daljnjem tekstu: KZ/11).

1.2. Osporenim drugostupanjskim rješenjem (rješenje Vrhovnog suda broj: I Kž 587/17-4 od 12. prosinca 2017.) riješeno je o žalbama protiv prvostupanjskog rješenja podnositelja kao izručenika i državnog odvjetnika. Izreka drugostupanjskog rješenja glasi:

»I) Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, preinačuje se pobijano rješenje na način da se u toč. 1 izreke dodaje da se izručenje izručenika Nurettina Orala odobrava pod sljedećim uvjetima:

– da se izručenik ne progoni ili ne kazni ili ne izruči trećoj državi zbog određenog djela počinjenog prije izručenja, a u odnosu na koje djelo nije odobreno izručenje,

– da se izručenik ne ograničava u njegovim osobnim pravima iz razloga koji nije nastao u vezi s izručenjem,

– da se izručenik ne izvede pred izvanredni sud.

II) Žalba izručenika Nurettina Orala odbija se kao neosnovana.«

1.3. U ustavnim tužbama i dopuni ustavne tužbe podnositelj ističe povredu ustavnih prava zajamčenih člancima 14., 21., 26., 29. stavkom 1., 31. stavkom 1., 33. stavkom 2. i 35. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.). Podnositelj ističe i povredu članaka 2., 3., 6., 7. stavka 1. i 8. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (»Narodne novine – Međunarodni ugovori« broj 18/97., 6/99. – pročišćeni tekst, 8/99. – ispravak, 14/02. i 1/06.; u daljnjem tekstu: Konvencija) i članka 1. Protokola broj 12 uz Konvenciju.

2. U dopuni ustavne tužbe od 17. siječnja 2018. sadržan je prijedlog na temelju članka 67. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) kojim je podnositelj predložio odgodu ovrhe osporenih rješenja do donošenja odluke Ustavnog suda o njegovim ustavnim tužbama.

2.1. Rješenjem Ustavnog suda broj: U-III-208/2018 od 25. siječnja 2018. privremeno je odgođena ovrha rješenja Vrhovnog suda broj: I Kž 587/17-4 od 12. prosinca 2017. i rješenja Županijskog suda u Vukovaru broj: Kv II-182/17-30 (Kir-397/17) od 17. listopada 2017. do okončanja postupka pred Ustavnim sudom.

2.2. Donošenjem odluke o usvajanju ustavnih tužbi i ukidanju osporenih rješenja (točke I. i II. izreke ove odluke), rješenje Ustavnog suda broj: U-III-208/2018 od 25. siječnja 2018. o privremenoj odgodi ovrhe osporenih rješenja postalo je nesvrsishodno, pa je, u skladu s člankom 67. stavkom 2. Ustavnog zakona, donoseći ovu odluku Ustavni sud navedeno rješenje o odgodi ovrhe stavio izvan snage (točka IV. izreke).

3. Za potrebe ustavnosudskog postupka, na temelju članka 69. alineje 3. Ustavnog zakona pribavljen je spis broj: Kv II-182/17 (Kir-397/17) Županijskog suda u Vukovaru.

II. ČINJENICE I OKOLNOSTI SLUČAJA

4. Podnositelj je 18. srpnja 2017. u 19:13 sati na izlazu iz Republike Hrvatske, na Stalnom graničnom prijelazu za međunarodni promet putnika i roba s inspekcijskim službama u cestovnom prometu Bajakovo, pri kontroli osobnog vozila marke »BMW« švicarskih nacionalnih oznaka, registarske oznake i broja BE477585, lišen slobode po redarstvenim vlastima Republike Hrvatske, Postaje granične policije Bajakovo. To stoga jer je provjerom kroz NISUDG i e-ASF bazu podataka Interpola utvrđeno da je za podnositeljem NCB Ankara, Turska, raspisao međunarodnu tjeralicu s mjerom »uhititi«, posljednje promjene spisa od 23. ožujka 2017.

Prilikom prelaska navedenog graničnog prijelaza identitet podnositelja utvrđen je uvidom u Travel Dokument (dokument za izbjeglice) Švicarske serijskog broja Q0332499 (list 1 spisa Županijskog suda u Vukovaru).

5. Podnositelj je saslušan kod suca istrage (zapisnik od 19. srpnja 2017., list 16 spisa Županijskog suda u Vukovaru), kojom prilikom je izjavio:

»Želim dodati da sam ja po nacionalnosti Kurd i da turske vlasti sve Kurde smatraju teroristima, ja sam bio u pritvoru u Turskoj 2002. godine do 2003. godine, ali nisam dobio nikakvu presudu da sam kriv za nešto i tako ja sam otišao u Švicarsku 2004. godine gdje živim i radim sa obitelji u mjestu Bern. Od tada nisam napuštao Švicarsku, ja nisam dobio švicarsko državljanstvo već samo politički azil i zato kod sebe nemam putovnicu već samo 'putnički dokument'.«

Također iz zapisnika od 19. srpnja 2017. proizlazi da je podnositelj izjavio:

»Protivim se izručenju sudbenim tijelima R. Turske i uopće ulasku u Tursku jer ja nisam počinio kazneno djelo terorizma kako je opisano i na temelju prijedloga kojeg sam shvatio ovdje pred sudom. Ja sam shvatio i upozorenje da nisam dužan obrazlagati ovdje svoju obranu, ali ovo nije moja obrana već pokušavam razjasniti razloge zašto ne želim vratiti se u Tursku. Smatram da kao Kurdu meni nije zagarantirano pravično suđenje i da je ishod postupka za mene neizvjestan.«

6. Rješenjem suca istrage Županijskog suda u Vukovaru broj: Kir-285/17-3 od 19. srpnja 2017., na temelju članka 47. stavka 1. ZOMPO-a, podnositelju je određen ekstradicijski pritvor radi izručenja iz zakonske osnove propisane člankom 123. stavkom 1. točkom 1. Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine« broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14. i 70/17.; u daljnjem tekstu: ZKP/08), za koji pritvor je određeno da može trajati najdulje četrdeset dana, a računa se od 18. srpnja 2017. od 19:13 sati, te se u izreci tog rješenja navodi da je u tom »roku ... država moliteljica dužna dostaviti molbu za izručenje sa rješenjem kojim je određeno uhićenje i drugu prateću dokumentaciju, sukladno članku 12. Europske konvencije o izručenju od 13. prosinca 1957. godine, sa dopunskim protokolom od 15. listopada 1975. godine i od 17. ožujka 1978.«.

7. Podnositelj je protiv prvostupanjskog rješenja o određivanju pritvora podnio žalbu koja je rješenjem Županijskog suda u Vukovaru broj: Kv II-142/17-5 od 26. srpnja 2017. odbijena kao neosnovana (list 30 – 32 spisa Županijskog suda u Vukovaru).

8. Podnositelj je 8. kolovoza 2017. Županijskom sudu u Vukovaru podnio prijedlog za ukidanje istražnog zatvora uz koji je priložio dopis Veleposlanstva Švicarske Konfederacije u Republici Hrvatskoj (br. 040/2017, 211.0-KAC od 26. srpnja 2017.) upućenog Ministarstvu vanjskih i europskih poslova Republike Hrvatske (list 53 spisa Županijskog suda u Vukovaru).

U prijedlogu navodi da je iz tog dopisa razvidno da podnositelj »uživa status priznatog izbjeglice s azilom te da je u posjedu valjanog putnog dokumenta br. Q0332499, važećeg do 3. kolovoza 2021.g., a s kojim dokumentom se može vratiti u Švicarsku Konfederaciju«. Također ističe se da »odredbom čl. 33. Konvencije o statusu izbjeglice iz 1951.g. stavkom 1. propisano je da nijedna Država ugovornica neće protjerati ili vratiti (1397967985refouler') izbjeglicu na granicu teritorija gdje bi njegov život ili sloboda bili ugroženi zbog rasnih, vjerskih, nacionalnih razloga, kao i zbog pripadnosti određenoj društvenoj grupi ili zbog političkog mišljenja«.

9. Ministarstvo pravosuđa dostavilo je Županijskom sudu u Vukovaru 11. kolovoza 2017. (dopis od 7. kolovoza 2017.) presliku dopisa Veleposlanstva Republike Turske u Hrvatskoj broj: 2017/94560092 – Zagreb BE/12687759 od 4. kolovoza 2017. te presliku molbe Teškog kaznenog suda u Širnaku broj: 2015/16 od 24. srpnja 2017. zajedno s pratećom dokumentacijom.

Uz navedeni podnesak Ministarstvo pravosuđa dostavilo je i presliku dopisa Ministarstva vanjskih i europskih poslova klasa: 217-02/17-01/956 od 27. srpnja 2017., te presliku dopisa Veleposlanstva Švicarske Konfederacije u Republici Hrvatskoj broj: 040/2017 od 26. srpnja 2017., u kojem se navodi kako okrivljeni Nurettin Oral ima status priznatog izbjeglice s azilom u Švicarskoj Konfederaciji.

10. Županijski sud u Vukovaru rješenjem broj: Kv II-152/17-6 od 22. kolovoza 2017. odbio je zamolbu sudbenih tijela Republike Turske za izručenje podnositelja, utvrđujući da u konkretnom slučaju nije udovoljeno zakonskim pretpostavkama za izručenje podnositelja. U obrazloženju rješenja (broj: Kv II-152/17-6 od 22. kolovoza 2017.) navedeno je:

»Izvanraspravno vijeće ovoga suda odbilo je zamolbu za međunarodnu pravnu pomoć izručenjem izručenika Nurettina Orala sudbenim tijelima Republike Turske sukladno odredbi članka 12. stavak 1. točka 4. Zakona u međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN broj: 178/04. – nastavno Zakon u međunarodnoj pravnoj pomoći). Iz stanja spisa ovoga suda broj: Kir-285/17 i Kv II-152/17 proizlazi, da sudbene vlasti Republike Turske zamolbom traže izručenje Nurettina Orala, s ostalim osobnim podacima kao naprijed, zbog kaznenog djela 'povreda nacionalnog jedinstva i teritorijalnog integriteta' iz članka 302., 53., 63., 58/9 Kaznenog zakona Republike Turske i članka 5. Antiterorističkog zakona 3713. Republike Turske, koje kazneno djelo je navodno počinio u razdoblju od 06.04.1999. do 10.04.1999. godine, da isti pripada radničkog partiji Kurdistana (PKK) da pripada kurdskom narodu (list 72 do 80 i list 108 do 122 spisa), da isti od 18. studenog 2005. godine u Švicarskoj konfederaciji uživa status priznatog izbjeglice sa azilom, te da je u posjedu valjanog putnog dokumenta broj: Q0332499 važećeg do 3. kolovoza 2021. godine, sa kojim dokumentom se može vratiti u Švicarsku konfederaciju, izdanog od strane nadležnih tijela Švicarske konfederacije, te da je na temelju istog dokumenta u Republici Hrvatskoj utvrđen njegov identitet (list 53 i 88 spisa).

Okolnost da izručenik Nurettin Oral ima status izbjeglice (prema konvenciji o statusu izbjeglica iz 1951. godine i članku 1. Protokola iz 1967. godine, pojam 1397967985izbjeglica' se primjenjuje na svakog 'tko se zbog osnovanog straha od progona zbog svoje rase, vjere, nacionalnosti, pripadnosti nekoj društvenoj skupini ili svojih političkih uvjerenja nalazi izvan zemlje svog državljanstva ili se zbog straha ne želi staviti pod zaštitu te zemlje ili tko s obzirom da nema državljanstvo, a zbog naprijed navedenih razloga se nalazi izvan svoje zemlje svog stalnog boravka, ne može, ili se zbog tog straha, ne želi u nju vratiti') čiji je status priznala zemlja koja nije zamoljena za izručenje, Švicarska konfederacija, jeste važan čimbenik, te ga tijela zamoljene države, u konkretnom slučaju tijela Republike Hrvatske moraju uzeti u obzir pri ispitivanju zamolbe Republike Turske, je li njegovo izručenje u skladu s načelom zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja, konkretno u Republiku Tursku. Načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja (non-refoulement) koje zabranjuje prisilno udaljenje izbjeglica i tražitelja azila kojim prijeti opasnost od proganjanja, temeljna je odrednica međunarodnog sustava zaštite izbjeglica ugrađena u članak 33. Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. godine i predstavlja temeljno načelo od kojega nisu dozvoljena nikakva odstupanja. Načelo zabrane prisilnog udaljavanja ili vraćanja, kako je predviđeno člankom 33. Konvencije iz 1951. godine sastavni je dio i međunarodnog običajnog prava i kao takvo obvezujuće je za sve države, uključujući i one koje još nisu potpisale konvenciju iz 1951. godine i njezin protokol iz 1967. godine.

Članak 33. stavak 1. Konvencije iz 1951. godine predviđa 'ni jedna država ugovornica ne smije protjerati niti vratiti izbjeglicu, ni na koji način, na područje gdje bi njen život ili sloboda bili ugroženi zbog njene rasne, vjerske ili nacionalne pripadnosti ili pak zbog pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili političkog mišljenja'. Ta se odredba ima primijeniti u okolnostima izručenja. Postoji izuzeće od načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja, te je dozvoljena prema međunarodnom izbjegličkom pravu samo u okolnostima koje su predviđene u članku 33. stavak 2. Konvencije koji glasi: 'olakšicu koju pruža odredba članka 33. stavak 1. ne može koristiti izbjeglica kojeg se opravdano smatra opasnim za sigurnost zemlje u kojoj se nalazi ili koji nakon što je pravomoćno osuđen za posebno težak zločin predstavlja opasnost po društvo te zemlje'. U konkretnom slučaju izručenik čije izručenje traži Republika Turska živi u Švicarskoj konfederaciji od 18. studenog 2005. godine, uživa status priznatog izbjeglice sa azilom, Švicarska konfederacija mu je izdala valjan putni dokument Q0332499 koji važi do 03. kolovoza 2021. godine, što sud zaključuje iz dopisa nadležnih tijela Švicarske konfederacije od 26.07.2017. godine (list 53 i 88 spisa Kir-285/17), uslijed čega slijedi zaključak da isti ne predstavlja opasnost po društvo te zemlje.

Okolnost da je izručenik pripadnik kurdskog naroda, da pripada Radničkoj partiji Kurdistana, što proizlazi iz stanja spisa ovoga suda broj: Kir-285/17 i Kv II-152/17, koju su vlasti Republike Turske proglasile terorističkom organizacijom, što je opće poznato, da je izručenik iz tih razloga izbjegao u Švicarsku konfederaciju gdje je ostvario status priznatog izbjeglice sa azilom, upućuje na opravdanu pretpostavku, obzirom na naprijed navedeno – odnose Republike Turske i kurdskog naroda, odnosno Radničke partije Kurdistana, da bi isti bio progonjen ili kažnjen zbog svoje pripadnosti kurdskom narodu, pripadnosti Radničkog partiji Kurdistana, uslijed čega nema mjesta izručenju istog, sudbenim tijelima Republike Turske, pa je zamolbu Republike Turske valjalo odbiti sukladno odredbi članka 12. stavak 1. točka 4. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima.

Sudac istrage ovoga suda je izručeniku rješenjem Kir-285/17-3 od 19. srpnja 2017. godine odredio pritvor u trajanju od 40 dana u kojem roku je država moliteljica dužna dostaviti zamolbu za izručenje sa popratnom dokumentacijom, te je ista zamolba i dostavljena. Kako mjera pritvora ostaje na snazi tijekom cijelog postupka izručenja, stoga je ovaj sud prihvatio prijedlog državnog odvjetnika, te izručeniku produljio pritvor, tako da isti po tom rješenju može trajati do pravomoćnog okončanja postupka o izručenju, odnosno ne izručenju izručenika, a istovremeno odbio prijedlog izručenika da mu se pritvor ukine.«

11. Vrhovni sud je u povodu žalbe Županijskog državnog odvjetništva u Vukovaru, i po službenoj dužnosti, rješenjem broj: I Kž 469/2017-4 od 19. rujna 2017., ukinuo pobijano prvostupanjsko rješenje Županijskog suda u Vukovaru (broj: Kv II-152/17-6 od 22. kolovoza 2017.) i predmet vratio tom sudu na ponovno odlučivanje, pri čemu je u obrazloženju rješenja naveo:

»Iako državni odvjetnik žalbene navode o tome kako je prvostupanjski sud propustio uzeti u obzir i odredbe bilateralnih i multilateralnih ugovora koje nabraja u žalbi smatra obrazloženjem žalbene osnove pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, radi se zapravo o žalbenoj osnovi bitne povrede odredaba kaznenog postupka, a koja je povreda i ostvarena. Naime, prvostupanjski je sud bio dužan prilikom razmatranja jesu li ostvareni uvjeti za izručenje prema Zakonu o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima ('Narodne novine', br. 178/04 – dalje u tekstu: ZOMPO), prvenstveno uzeti u obzir i ono što je u tom smislu sadržano u bilateralnim ugovorima sa državom koja traži izručenje, a što je u potpunosti izostalo.

Nadalje, ispitujući pobijano rješenje povodom podnesene žalbe, a po službenoj dužnosti, na temelju čl. 494. st. 4. Zakona o kaznenom postupku ('Narodne novine', broj 152/08, ... dalje u tekstu: ZKP/08), utvrđeno je da je ostvaren i drugi vid bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08.

Naime, prvostupanjski sud je propustio analizirati činjenični opis inkriminacije zbog kojeg se traži izručenje Nurettina Orala, a što je neophodno učiniti prije donošenja zaključka je li riječ o čistom političkom kaznenom djelu. Tek nakon što se podrobno razmotri opis postupanja izručenika Nurettina Orala naveden u molbi za izručenje, a iz kojeg, između ostalog, proizlazi da je izručenik zarobljen kao vojnik, treba ocijeniti predstavljaju li radnje izručenika koje Republika Turska smatra kaznenim djelo čisto političko kazneno djelo. Drugim riječima, treba utvrditi je li opisano djelovanje izručenika čisto (ili tzv. apsolutno) političko kazneno djelo ili se pak radi o tzv. relativnom političkom kaznenom djelu kod kojeg se mora na temelju političkog sadržaja djela (koji proizlazi iz načina počinjenja djela) i prirode napadnutog pravnog dobra utvrditi razmjer između kriminalnog karaktera djela i počiniteljevih nastojanja da se djelom proizvedu promjene političkih, gospodarskih, socijalnih i drugih okolnosti u državi, a pri tome treba cijeniti navod da je izručenik zarobljen kao vojnik. Nadalje treba imati na umu da se postupci koji predstavljaju terorističko djelovanje, odnosno oružano djelovanje ne smatraju čistim političkim kaznenim djelom.

Pri ponovnom odlučivanju prvostupanjski sud će iznova analizirati sve okolnosti na koje je ukazano u ovom rješenju i nakon podrobnog razmatranja svih relevantnih propisa donijeti novu odluku, koju će valjano obrazložiti, sve respektirajući činjenicu da konačnu odluku o dopuštenosti izručenja ima ministar pravosuđa, koji tu odluku donosi po diskrecijskoj ocjeni, pri čemu uzima u obzir sve bitne interese Republike Hrvatske.«

12. Nakon toga je Županijski sud u Vukovaru donio osporeno prvostupanjsko rješenje (broj: Kv II-182/17-30 /Kir-397/17/ od 17. listopada 2017.) kojim je utvrdio da je u konkretnom slučaju udovoljeno zakonskim pretpostavkama za izručenje podnositelja Republici Turskoj.

12.1. Izreka tog rješenja glasi:

»I. Utvrđuje se da je udovoljeno zakonskim pretpostavkama za izručenje nadležnim pravosudnim tijelima Republike Turske, temeljem članka 33. i 34. stavak 1. i Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima

izručenika Nurettina Orala, sina Ramazana i Rokoš, rođen 11.07.1970. godine u Kigi, Republika Turska, osoba bez državljanstva, s prebivalištem u Bernu, Zolkofen, Švicarska konfederacija, pismen sa završenih pet razreda osnovne škole, parketar, zaposlen u Bernu, oženjen, otac dvoje maloljetne djece starih 5 i 7 godina,

poradi vođenja kaznenog postupka, zbog kaznenog djela 'povreda nacionalnog jedinstva i teritorijalnog integriteta' iz članka 302., 53., 63., 58/9 Kaznenog zakona Republike Turske i članka 5. Antiterorističkog zakona 3713. Republike Turske, po međunarodnoj tjeralici Interpola Ankara, Republika Turska, koja je objavljena 08.11.2016. godine, pod brojem 2016/70372, što odgovara kaznenom djelu protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva – terorizmu iz članka 97. stavak 1. točka 1. i stavak 3. Kaznenog zakona Republike Hrvatske,

– što izručenik Nurettin Oral nije državljanin Republike Hrvatske, već je državljanin Republike Turske, što je utvrđeno temeljem uvida u spis ovoga suda broj: Kir-397/17,

– što kazneno djelo nije počinio na teritoriju Republike Hrvatske, niti na štetu njezinih državljana,

– što je kazneno djelo za koje se izručenje traži, kazneno djelo i prema Kaznenom zakonu Republike Hrvatske,

– što nije nastupila zastara izvršenja kazne zatvora,

– što izručenik zbog istog kaznenog djela nije osuđivan u Republici Hrvatskoj, niti je protiv njega za isto u Republici Hrvatskoj vođen kazneni postupak, niti se protiv izručenika vodi kazneni postupak u Republici Hrvatskoj za neko drugo kazneno djelo, niti je donijeta sudska odluka koja nije izvršena, a što proizlazi iz dokumentacije u spisu ovoga suda broj: Kir-397/17,

– što je prema podacima u spisu nedvojbeno utvrđeno da se radi o izručeniku Nurettinu Oralu, tako da njegova istovjetnost nije upitna,

– što postoji osnovana sumnja da je izručenik počinio naprijed navedeno kazneno djelo, a što proizlazi iz priložene dokumentacije u spisu ovoga suda broj: Kir-397/17,

da je:

u siječnju 1997. godine, ilegalno doputovao u Bonn, Mekhanen, Republika Njemačka, sastavši se sa članovima terorističke organizacije PKK, po imenu Haydar, te se priključio PKK, uz poticaj i propagandu Haydara, te dva i pol mjeseca bio na političkoj obuci na farmi u blizini grada Aunhayn, a nakon što je završio političku obuku, PKK ga je postavila za odgovornu osobu za područje Pineberg, pa je u tim okvirima uključen u aktivnosti distribucije novim simpatizerima terorističke organizacije u tom području, propagirajući terorističku organizaciju i prikupljajući novčana sredstva u iznos od 20 do 100 DM od Kurda, u tom području, u svrhu priloga, u cilju financiranja terorizma. Dok je provodio te aktivnosti postaje borac (naoružani pripadnik organizacije) 1998. godine u kampu u sjevernom Iraku, nakon čega odlazi u Urumeyu kroz Irak, putujući kroz Amsterdam, Grčku i južni Cipar. U Urumeyi osoba je dočekana od članova terorističke organizacije i odvedena u turistički kamp Hakurk, lociran u sjevernom Iraku. Sudjelovao je sa luralnim kadrom terorističke organizacije PKK u oružanim aktivnostima i prošao oružanu i političku obuku u kampu Hakurk. Koristio je kodno ime Mirhas u cilju sigurnosti organizacijskih aktivnosti. Nakon završetka oružane i političke obuke u kampu Hakurk, teroristička organizacija dala mu je oružje u cilju oružanih napada protiv Turske i preuzima dužnost u Kelesinu, Sidekanu, Comanu i Huneri. Subjekt je bio borac u hijerarhijskoj strukturi organizacije. Turske oružane snage provodile su ex teritorijalnu operaciju podržanu iz zraka na terorističke kampove na području sjevernog Iraka. Tijekom tih operacija deset pripadnika turskih oružanih snaga je ubijeno, a šest je ranjeno u oružanom sukobu protiv terorističke organizacije. Subjekt je sudjelovao u tom oružanom sukobu kao terorist.

II. Prema izručeniku Nurettinu Oralu, s ostalim osobnom podacima kao naprijed, iz razloga navedenih u članku 123. stavak 1. točka 1. Zakona o kaznenom postupku (‘Narodne novine’ broj: 152/2008., 76/2009., 80/2011., 121/2011., 91/2012., 143/2012., 56/2013., 152/14., 70/17., – nastavno Zakon o kaznenom postupku/08) produljuje se istražni zatvor, tako da isti po ovome rješenju može trajati do pravomoćnog okončanja postupka o izručenju.

III. Jamstvo u ovome slučaju ne može zamijeniti istražni zatvor.«

12.2. U obrazloženju osporenog prvostupanjskog rješenja (broj: Kv II-182/17-30 /Kir 397/17/ od 17. listopada 2017.) Županijski sud u Vukovaru je, između ostalog, naveo:

»Izvanraspravno vijeće je odlučilo da se izručenik Nurettin Oral izruči sudbenim vlastima Republike Turske poradi vođenja kaznenog postupka, zbog naprijed navedenog kaznenog djela, jer su ispunjeni uvjeti za njegovo izručenje iz razloga:

– što izručenik Nurettin Oral nije državljanin Republike Hrvatske, već je državljanin Republike Turske, što je utvrđeno temeljem uvida u spis ovoga suda broj: Kir-397/17,

– što kazneno djelo nije počinio na teritoriju Republike Hrvatske, niti na štetu njezinih državljana,

– što je kazneno djelo za koje se izručenje traži, kazneno djelo i prema Kaznenom zakonu Republike Hrvatske,

– što nije nastupila zastara izvršenja kazne zatvora,

– što izručenik zbog istog kaznenog djela nije osuđivan u Republici Hrvatskoj, niti je protiv njega za isto u Republici Hrvatskoj vođen kazneni postupak, niti se protiv izručenika vodi kazneni postupak u Republici Hrvatskoj za neko drugo kazneno djelo, niti je donijeta sudska odluka koja nije izvršena, a što proizlazi iz dokumentacije u spisu ovoga suda broj: Kir-397/17,

– što je prema podacima u spisu nedvojbeno utvrđeno da se radi o izručeniku Nurettinu Oralu, tako da njegova istovjetnost nije upitna,

– što postoji osnovana sumnja da bi izručenik Nurettin Oral počinio naprijed navedeno kazneno djelo, a što proizlazi iz priložene dokumentacije u spisu ovoga suda broj: Kir-397/17 i to međunarodne tjeralice Interpola Ankara, Republika Turska, koja je objavljena 08.11.2016. godine, pod brojem 2016/70372, zahtjeva za izručenjem okrivljenika u Tursku iz inozemstva, nadležnog suda u Širnaki, broj datoteke 2015/16, naloga istog suda za uhićenje, zapisnika pregleda datoteke suda u Širnaki od 24.07.2017. godine (list 72 do 86 spisa).

Izručenik Nurettin Oral protivio se izručenju, nije se odrekao načela specijaliteta, te je izvanraspravno vijeće odlučilo da se izručenik izruči Republici Turskoj, pod uvjetima da država moliteljica izručenika ne progoni, ili ne kazni, ili ne izruči trećoj državi zbog određenog djela počinjenog prije izručenja, a u odnosu na koje djelo nije odobreno izručenje, ne ograničava ga u njegovim osobnim pravima iz razloga koji nije nastao u vezi s izručenjem i ne izvede pred izvanredni sud.

Okolnost da iz priložene dokumentacije pravosudnih tijela Republike Turske proizlazi da je izručenik sudjelovao kao terorist, kao borac u hijerarhijskoj strukturi terorističke organizacije, kako je to opisano u izreci rješenja, da je prilikom provođenja teritorijalne operacije turskih oružanih snaga na terorističke kampove u Iraku protiv terorističke organizacije poginulo deset pripadnika turskih oružanih snaga, da je šest ranjeno u sukobu protiv terorističke organizacije, da je izručenik sudjelovao u tom oružanom sukobu kao terorist te zarobljen kao vojnik, upućuje na zaključak da se takvi postupci, odnosno oružano djelovanje od strane izručenika ne smatraju političkim kaznenim djelom.

Iz naprijed navedenog proizlazi da je ispunjen opći uvjet za određivanjem istražnog zatvora izručeniku iz razloga navedenih u članku 123. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku/08. Nadalje, izručenik nije državljanin Republike Hrvatske, isti je stranac, u Republici Hrvatskoj nema prebivalište, boravište, imovinu, nije uposlen, ne ostvaruje prihode, niti jednim razlogom nije 1397967985vezan’ za prostor Republike Hrvatske, pa bi boravkom na slobodi mogao napustiti teritorij Republike Hrvatske, postati nedostupan pravosudnim tijelima Republike Turske, uslijed čega bi osujetio vođenje kaznenog postupka pred tijelima te zemlje, što opravdava određivanje istražnog zatvora iz razloga navedenih u članku 123. stavak 1. točka 1. Zakona o kaznenom postupku/08. Iz istih razloga koji su naprijed navedeni vijeće ovoga suda smatra da nema niti mjesta određivanju jamstva iz članka 102. Zakona o kaznenom postupku/08.

Kako je udovoljeno zakonskim pretpostavkama za izručenjem izručenika Nurettina Orala sudbenim vlastima Republike Turske, radi vođenja kaznenog postupka, odlučeno je kao u izreci rješenja.«

13. Nakon toga, Vrhovni sud osporenim drugostupanjskim rješenjem (broj: I Kž 587/17-4 od 12. prosinca 2017.) odbio je kao neosnovanu žalbu podnositelja izjavljenu protiv prvostupanjskog rješenja (broj: Kv II-182/17-30 /Kir 397/17/ od 17. listopada 2017.). Vrhovni sud ocijenio je da je Županijski sud u Vukovaru ispravno utvrdio sve odlučne činjenice na koje je